

PROSĀ•M, DRĀ½TE MI PALCE

ĀĀEtrtek, 02 ĀĀĀĀ-jen 2008

Milá Danielo, tak nĀ›jak mám v poslední dobĀ› moc práce s pĀĀemýšlením, hlavnĀ› veĀ•er, kdyĀ¼ uspávám tu naši nejmladši. Celá sebou mele, mlátí ruĀ•iĀ•kama a noĀ¼iĀ•kama. Musím si s ní sednout, jednou rukou ji pevnĀ› sevĀĀu v náruĀ•í a druhou jí hladím Ā•elíĀ•ko a nosánek. OĀ•i se jí okamĀ¼itĀ› zaĀ•nou zavírat, ale neĀ¼ doopravdy zabere, nĀ›jakou chvilku trvá.

Nejspíš si ještĀ› doĀ¼ívá uplynulý den, nebo jaká mĀ•ra ji ve snĀch honí. Ale jak usne, je z ní zase ten kořadký andílek, jako kaĀ¼dé ráno a pak celý den. A - tak jsem si u toho dnešního uspávacího martyria ĀĀíkala, jak to všechno dopadlo kravským dostihem, jak se mi to všechno pomršilo... VĀ•era se mĀ›j manĀ¼el odstĀ›hoval; vzal si svoje trenky, ponoĀ¼ky, umyl si hlavu a nohy, zabalil mĀ›j spacák a vyšel vstĀĀic noci. Nevím kam šel a je mi to uĀ¼ asi celkem jedno. KdyĀ¼ si pĀĀemítám a promítám všechny naše společné roky, biju se do hlavy, Ā¼e jsem to neudĀ›lala uĀ¼ dávno. CoĀ¼ o to, vyhodila jsem ho aspoĀ› stokrát, ale zase ho povolala zpĀ›t, a to všechno mohlo zaĀ•it znovu. Sama víš co. NoĀ•ní smskování, tajnĀ›stkaĀĀení, potmĀ›lušství. JĀ¼iš,, jak já to nenávidím. PokaĀ¼dé, kdyĀ¼ mu pípla sms, zjeĀ¼ily se mi všechny chlupy na hlavĀ› a kdyĀ¼ jsem chtĀ›la vĀ›dĀ›t, kdo to byl, dostalo se mi odpovĀ›di, Ā¼e milenka, nebo se jen ušklíbnul, proĀ• Ā¼e mĀ› to zajímá se ze mnĀ› pomalu stala super nesnesitelná stíhaĀ•ka, Ā¼árlivá fĀ›rie. Já si tak nevĀ¼ila sama sebe a pĀĀipadala si vedle nĀ›ho jako malé smradlavé ho*no. ĀĀím hĀ•ĀĀ mi bylo, tím víc jsem ĀĀvala a jeĀ•ela. On mĀ›l svĀ›j privátní prostor, do kterého nesmĀ›l nikdo vstoupit, nikdo. To bylo jeho soukromí, na druhou stranu podnikal takové malé akciĀ•ky, aby podnítil mou zvdĀ›lost a já Ā¼árlila. Jak jsem uĀ¼ psala - kaĀ¼dou chvíli nĀ›jaká ta noĀ•ní sms, pĀ›hledné lhaní, nezám o mĀ› atd. Byl jsem šilená. PoĀĀád jsem si ĀĀíkala, co dĀ›lám špatnĀ› a proĀ• mĀ› nemá rád a já jsem tak hroznĀ› chtĀ›la aby mĀ› mĀ› rád, aby byl se mnou. SnaĀ¼ila jsem se a chtĀ›la vĀ›ĀĀit, Ā¼e je to fakt ve mnĀ›, ale pak jsem jednou pĀĀišto, Ā¼e se hrabe v mém deníku, Ā¼e mi pravidelnĀ› projíĀ¼dí historii ICQ a Skype. ProĀ•? ProĀ• on mi do té mojí bubliny lézt. Ale on je nesmírnĀ› výmluvný, vĀ¼dycky to nĀ›jak zdĀ›vodnil. Jak já jsem byla blbá. Fakt hroznĀ› blbá. TĀĀeba jsem ho poprosila, aby pĀĀišel domĀ› dĀĀĀiv, pohlídal dĀ›ti, protoĀ¼e jsem si potĀĀebovala udĀ›lat úlohu do angliĀ•tiny. PĀĀišel aĀ¼ na úplnĀ› poslední chvíli, aĀ¼ tĀ›snĀ› pĀĀed tím, neĀ¼ jsem musela odejít a víš proĀ•? protoĀ¼ se svojí spolupracovnicí, vysvĀ›tlit si, Ā¼e se o nich v práci drbe, Ā¼e spolu nĀ›co mají a Ā¼e teda nemají. KdyĀ¼ jsem zaĀ•a být fĀ›rie, ĀĀekl mi, Ā¼e to nemám házet na nĀ›j, Ā¼e jsem se na tu svoji angliĀ•tinu mĀ›la podívat jindy a co Ā¼e vlastnĀ› co dĀ›lám - no prostĀ› mi to zase dal všechno seĀ¼rat. Bylo to dĀ›sný, všechny ty podpásovky, ty hnusy, ty hloupé nachvály. Mám pocit, Ā¼e on mĀ› vlastnĀ› vĀ¼dycky trápil chtĀ›l. Jednou na mĀ› Ā¼árlil on, úplnĀ› zbyteĀ•nĀ›, ale Ā¼ Bylo mi ho líto a dĀ›lala jsem všechno proto, aby nemĀ›l dĀ›vod. On naopak udĀ›lal vĀ¼dycky všechno proto, abych se uĀ¼rala aĀ¼ na paty. Nejspíš si to uĀ¼íval. Byl v tu chvíli borec. No a pĀĀed nĀ›kolika dny to pĀĀeteklo. Po mu pípla sms. Mrkla jsem na displej a tam bylo velmi zdobnĀ›lé oslovení a mĀ› se zatmĀ›lo a onu sms jsem si pĀĀeĀ•etla a pĀ¼ uĀ¼ to jelo. Víš co, vysmíval se mi. NechtĀ›l uĀ¼ mi nic vysvĀ›tlovat, jen chodil a nesmírnĀ› se tím bavil, vysmíval se mĀ› bych chtĀ›la vĀ›dĀ›t kdo to je a Ā¼e mĀ› se*e, Ā¼e to nevím a co bylo. AĀ¼ uĀ¼ bylo co bylo, je to vlastnĀ› úplnĀ› jedno, úplnĀ› bych pĀĀála nĀ›které z jeho obdivovateleky vyzkoušet si takový ten "normální Ā¼ivot" s ním. TeĀ• si líĀ¼u rány, ale nehroučím se, naopak - tĀ›ším se, jak si to všechno udĀ›lám po svém. Biologické hodiny se dvĀ›ma dĀ›tmi naštĀ›stí netikají, takĀ¼e si ráda poĀ•kám a jestli se nĀ›kdy ještĀ› objeví nĀ›jaký chlap v mém Ā¼ivotĀ›, tak mĀ› muset mít doopravdy rád a být se mnou jen a jen kvĀ›li mnĀ›. Ā¼ádné poloviĀ•atosti neberu. Ale teĀ• je to stejnĀ› všechno jedno. Ā•eším hlavnĀ› takové ty vĀ›ci, jako jsou dĀ›ti - jak to ĀĀíct tomu staršímu. V pĀ›ti letech je to úĀ¼asný rozumbrada a jen tak všechno nebere. A taky jak vyĀĀešit finance a tak. Ale tĀ›ším se za jak koneĀ•nĀ› zaĀ•nu dĀ›lat vĀ›ci jen kvĀ›li sobĀ›, jen proto, protoĀ¼e mĀ› tĀ›ší. TĀĀeba veĀ•er šit a taky víc tĀ›ším, moc. PevnĀ› doufám, Ā¼e tentokrát vytrvám. VĀ¼dyĀ¼ je mi teprve sedmadvacet, snad bych takhle nemĀ›l celý zbytek Ā¼ivota? Vdávala jsem se z velké lásky, ani jsem nemusela, i kdyĀ¼ se do roka narodil junior. A teĀ•, pĀĀed tĀĀme mĀ›síci holĀ•iĀ•ka. Stále jsem doufala a doufala - ale uĀ¼ vím, Ā¼e takhle se pokračovat nedá. DrĀ¼te mi palce, abych zase nepĀĀilezla... Bojím se zĀ›stat sama, jen se dvĀ›ma malými dĀ›tmi. Bude mi asi smutno... Ten prima Ā¼ivot skonĀ•il (myslím tĀ›svobodna) a Ā•ekají mĀ› uĀ¼ jen povinnosti (ten Ā¼ivot dalši). Martina